

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DĒPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1952 m.

rugsėjo mėn.

21

SEKMADIENIS

Nr.97(769)

Kaina 15 k ap.

Numeryje:

1. Partijos XIX suvažiavimo garbei spartinkime grūdų paruošas—1 pusl.
2. J. JÜRĖNAS. Socialistinis Tarybų Lietuvos žemės ūkio pertvarkymas—2 pusl.
3. V. ANTONOVAS. Kelti darbo lygį—2 pusl.
4. Mums rašo—2 pusl.
5. S. SOKOLOVAS. Visokeriopai vystyti kritiką ir samovikritiką—3 pusl.
6. V. BRAŽYS. Antivalstybinė praktika „Spalio“ kolūkyje—3 pusl.
7. J. LUKINAS. Ellėraščiai apie taiką ir draugystę—3 pusl.
8. V. CHARKOVAS. Tarpvalstybinė apžvalga—4 pusl.

Visas jėgas grūdų paruošoms užbaigti

Didžiulis politinis pakilimas viešpatauja dabar kolūkiname kaime. Įkvėpti karštos meilės Tėvynei, šlovingajai Lenino—Stalino partijai, kolūkiečiai su nauja jėga išvystė socialistinį lenktyniavimą už prideramą VKP(b) XIX suvažiavimo sutikimą.

Socialistinio lenktyniavimo partijos suvažiavimo garbei eigoje priešakiniai rajono kolūčiai pasiekė žymių laimėjimų. Rugsėjo 15 dieną pilnai įvykdė grūdų paruošų planą „Už taiką“ kolūkis. Apie grūdų paruošų plano įvykdymą jau raportavo Puškino vardo ir Čapajevų vardo kolūčiai, plano vykdymą baigia „Tarybų Lietuvos“, „Pirmūno“, Kutuzovo vardo kolūčiai.

Kur glūdi šių kolūkių sėkmės laidas? Pirmiausia, geroje darbo organizacijoje, plačiai išsivysčiusiame socialistiniame lenktyniavime, pilname žmonių ir materialinių resursų panaudojime. Pavyzdžiui, „Tarybų Lietuvos“ kolūkis kūlimui panaudojo visas turimas arklines kuliamašias, organizavo nenutraukiamą grūdų gabenimą į paruošų punktus arklų transportu.

Grūdus valstybei kolūkis pristatė kiekvieną dieną. Ir nenuostabu, kad jis išėjo į rajono kolūkių pirmūnų eiles.

Bet negalima nepastebėti, kad grūdų paruošų padėtis eilėje kolūkių pasilieka nepatenkinama. Daugelis pirmūnų dar neįaučia atsakomybės už spartesnį grūdų paruošų plano įvykdymą. Iš penkiadienio į penkiadienį žlugdo grūdų paruošų planą „Pamiat Lenina“ kolūkis. Kuo galima paaiškinti šio kolūčio atsilikimą vykdant grūdų paruošas, jeigu kolūkyje yra 8 arklinės kuliamosios, dirba MTS sudėtinga kuliamoji, yra autotransportas. Kolūčio pirmūninkas drg. Grigorjevas

stengiasi visą kalnę suversti lietingam orui. Iš tikrųjų lietingas oras čia niekuo dėtas, o reikalas tas, kad drg. Grigorjevas ir kolūčio partinės organizacijos sekretorius drg. Lozočenkovičė nemobilizuoja kolūkiečių greičiau įvykdyti grūdų paruošoms ir patys laikosi antivalstybinės grūdų paruošų vilkinimo tendencijos. Kolūkyje blogai suorganizuotas kūlimas, ir esantieji grūdai negabenami į paruošų punktus.

Tokia pati padėtis „Spalio“ kolūkyje. Ir čia yra visos galimybės sparčiais tempais vykdyti grūdų paruošas, turima daug prikultų grūdų, bet kolūčio pirmūninkas drg. Praciukas neskuba ir mano statyti grūdus valstybei tik baigus žiemkenčių sėją. Neatsitiktinai kolūkis per praėjusį penkiadienį įvykdė tik 4 proc. plano. Kai kurie kolūčiai, kaip Kallinino vardo, „Ažuolo“, „Naujo kelio“, Lysenkos vardo, ištiesą penkiadienį grūdų paruošų visai nevykdė.

Tokia padėtis šiuose kolūkiuose negali būti toliau pakenčiama. Reikia imtis visų priemonių, kad būtų pasiektas pagrindinis persilaužimas vykdant grūdų paruošas. Visi rajono kolūčiai, nežiūrind blogų oro sąlygų ir darbo apkrovimo, turi galimybę artimiausiomis dienomis atsiskaityti su valstybe. Reikia tik teisingai organizuoti darbą, pilnai panaudoti visas kolūkių ir MTS jėgas.

Šiomis atsakingomis grūdų paruošų dienomis partinės organizacijos turi vadovauti kolūkiečių masių gamybiniam pakilimui ir nukreipti jį spartesniam grūdų paruošų įvykdymui. Kiekvienas kolūketis turi žinoti, kad priešlaikinis grūdų paruošų įvykdymas—verta dovana būsimajam partijos suvažiavimui.

Partijos XIX suvažiavimo garbei spartinkime grūdų paruošas!

Įsipareigojimas įvykdytas

Didelį darbo pakilimą mūsų kolūkiečių tarpe sukėlė žinia apie XIX partijos suvažiavimo sušaukimą. Susipažindami su suvažiavimo dokumentais, mes suvažiavimo garbei prisiėmėme naujus socialistinius įsipareigojimus. Džiugu atžymėti, kad vieną iš svarbiausių mūsų įsipareigojimų—prieš laiką atsiskaityti su valstybe grūdų paruošomis—mes garbingai įvykdėme. Rugsėjo 18 dieną mūsų kolūkis pilnai įvykdė grūdų paruošų planą ir atsiskaitė natūra už MTS darbą.

Nelengva buvo tai pasiekti. Trukdė blogas oras, be to, ir darbo jėgos pas mus mažai. Bet argi yra sunkumai, kurių negalėtų nugalėti tarybiniai žmonės.

Derliaus nuėmimo darbų pradžioje kolūkis buvo vienas iš labiausiai atsiliekančių rajone. Kolūkiečiai pasiryžo žūt-būt nugalėti šį atsilikimą. Jį įveikti padėjo plačiai išsivystęs socialistinis lenktyniavimas laukininkystės brigadų tarpe, našus technikos panaudojimas. Kolūčio laukuose dirbo 6 kertamosios mašinos.

K. Leonovas,
Puškino vardo kolūčio
pirmūninkas

Javapiūvių mašinistai P. Čižikas, S. Ragauskas kiekvieną dieną nukirsdavo po 4,5–5 ha javų. Jų pavyzdžiu sekė ir kiti mašinistai, tokiu būdu piūties darbai ėjo sparčiai.

Lietingas oras vertė neuždelti javų vežimo. Pasinaudojant giedresnėmis dienomis, javai buvo džiovinami ir tuojau gabenami į klojimus. Neilgai trukus atvyko MTS sudėtinga kuliamoji. Ją sutikti kolūkiečiai buvo pilnai pasiruošę: išskirti žmonės, transportas. Darbas ėjo sparčiai. Glaudus bendradarbiavimas su kuliamosios mašinistu drg. Malecku padėjo pasiekti pilno mašinos išnaudojimo. Per pamainą buvo prikuliama po 8–9 tonas grūdų.

Kad iš karto būtų galima vykdyti grūdų paruošas, į kūlimo grendymą buvo atgabentos grūdų valymo mašinos. Greitai buvo paruoštos

tonos naujo derliaus grūdų. Grūdų paruošų vykdymas vyko nenutrūkstamai. Kiekvieną dieną kolūčio sunkvežimiais jų į paruošų punktą pristatydavo po 5 tonas. Ir štai sunkvežimis padarė į paruošų punktą paskutinę kelionę. Privalomas grūdų pristatymo planas įvykdytas, valstybei virš plano duota 1,5 tonos grūdų.

Šis laimėjimas paskalino mūsų artelės narius dirbti dar geriau, kad ir kiti įsipareigojimai būtų garbingai įvykdyti. Dabar kolūkiečiai deda visas jėgas greičiau baigti derliaus nuėmimą ir įsėti žiemkenčius. Mums į pagalbą atėjo MTS mechanizatoriai: kolūkyje dirba savaragiškas kombainas ir du traktoriai. Kombainas nemažai padeda nuimant derlių. Traktoriai dirba prie žiemkenčių sėjos: vienas ruošia pūdyką, kitas panaudojamas sėjimui.

Socialistinis lenktyniavimas ir našus kolūkiečių darbas padės mums sėkmingai įvykdyti prisiimtus įsipareigojimus.

Kutuzovo vardo kolūkyje

Kutuzovo vardo kolūkyje plečiasi socialistinis lenktyniavimas partijos XIX suvažiavimo garbei. Kolūkiečiai pasiekė eilę rimtų laimėjimų nuimant derlių, vykdant grūdų paruošas ir žiemkenčių sėją.

Kolūkis sparčiais tempais vykdo grūdų paruošas. Į paruošų punktą pristatyta daugiau kaip 7 tonos grūdų, ir dabar ruošiamos paskutinės tonos. Išsivystė kova už greitesnį derliaus nuėmimo už-

baigimą. Pasinaudodami giedriomis dienomis, kolūkiečiai sparčiai džioviną javus. Nuo ankstyvo ryto iki vėlyvos nakties vežimai su vasarajumi gabenami į klojimus, kuliama. Taip pat nenutrūkstamai vyksta žiemkenčių sėja. Pūdyko ruošimui išskirta 30 arklų. Jie kiekvieną dieną pilnai panaudojami šiam darbui. Tokiu būdu jau paruošta beveik 150 ha pūdyko, pasėta 28 ha žiemkenčių kultūrų. Išsivysčius socialistiniam

lenktyniavimui, dauguma kolūkiečių ne tik įvykdo išdirbio normas, bet ir žymiai viršija. Antros brigados kolūkiečiai P. Šaltys, J. Astrauskas, L. Šaltys žiemkenčių sėjos darbuose įvykdo net po dvi dienas normas. Pavyzdžiui, dirba sėjikai S. Saveljevas ir I. Kazanovas. Jie žiūrė, kad žiemkenčiai būtų pasėti prisilaikant išsėjimo normų ir aukštu agrotechnikos lygiu.

A. Slavinskas

XIX suvažiavimo garbei

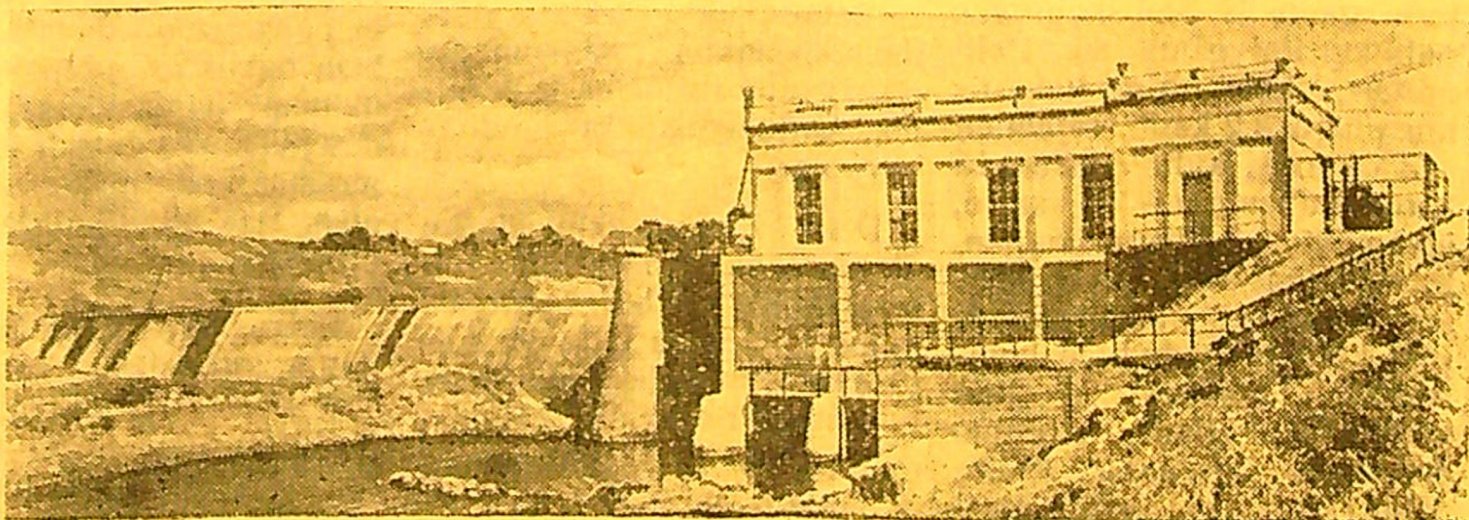
Į socialistinį lenktyniavimą partijos XIX suvažiavimo garbei įsijungė „Molodaja Gvardija“ žemės ūkio artelė. Ji įsipareigojo iki spalio 5 dienos—partijos XIX suvažiavimo sušaukimo dienos—pilnai atsiskaityti su valstybe gyvulininkystės produktais.

Kolūkis šį savo įsipareigojimą garbingai įvykdė. 133

procentais įvykdytas vilnos paruošų planas, pieno—101,3 proc., kiaušinių—101,2 proc. Taip pat įvykdytas ir mėsos pristatymo planas.

Dabar ši žemės ūkio artelė gyvulininkystės produktus stato 1953 metų sąskaiton.

L. Gravelytė

KIJEVO sritis. Katerinopolsko rajono Latošovo kaime, prie Gnolj Tikač upės pastatyta tarpkolūkinė hidroelektrinė, kuri aptarnaus aštuonis sustambintus kolūkius. Nuotraukoje: Bendras tarpkolūkinės Latošovo hidroelektrinės vaizdas. M. Melniko nuotrauka (TASS).

Sutinkant Lietuvos KP(b) VII suvažiavimą

Socialistinis Tarybų Lietuvos žemės ūkio pertvarkymas

1949 metų pradžioje įvykęs Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) VI suvažiavimas išskėlė respublikos partijai organizacijai ir visiems jos darbo žmonėms istorinį uždavinį— „pasiekti artimiausiais metais visišką kolūkinės sultvarkos pergalę Tarybų Lietuvoje“.

Respublikos darbo valstiečiai, iš broliškųjų respublikų ir pirmųjų Tarybų Lietuvos kolūkių patyrimo įsitikinę kolūkinės santvarkos pranašumais, karštai pritarė partijos raginimui. Plačiosios kaimo darbo žmonių masės tvirtai ir negrižtamai stojo į kolūkių kelią. Jau 1950 metų pabaigoje beveik visi darbo valstiečiai buvo įstoję į kolūkius. Kolūkinės santvarkos pergalę Tarybų Lietuvoje padarė galą mūsų kaimo atsilikimui, atvėrė neribotus galimus žemės ūkiui vystyti, valstiečių gerovei ir kultūrai kelti. Smulkiųjų kolūkių sustambinimas sudarė dar palankesnes sąlygas socialistiniam žemės ūkiui vystyti, galtingai technikai kuo našiausiai naudoti, žemdirbystės kultūrai kelti.

Respublikos kolūkiams nuolat vadovauja, nuolat padeda Tarybų valdžia, bolševikų partija. Kiekvienais metais kolūkiai gauna didelius kiekius žemės ūkio mašinų, daug įvairių mineralinių trąšų, veislinės sėklos, veislinių gyvulių. Kolūkiams skiriamos gausios natūralinės ir piniginės paskolos. Didelis būrys įvairių žemės ūkio specialistų atėjo kolūkiams į pagalbą. Be to, sudarytos puikios sąlygos patiems kolūkiečiams įsigyti specialų mokslą, pagilinti savo žinias organizuotose trejų metų kursuose agrotechnikai ir zootechnikai studijuoti. Jau pernai mokėsi šiuose kursuose daugiau kaip 22 tūkstančiai kolūkiečių.

Niekada iki šiol mūsų laukai nematė tiek daug ir tokios galingos technikos, kaip dabar. Padėti kolūkiams įdirbti laukus Tarybų valdžia suorganizavo 127 mašinų traktorių stotis ir eilę melioracijos mašinų stočių. 65 MTS suorganizavotos jau po Lietuvos KP(b) VI suvažiavimo.

Kolūkiuose dabar dirba daugelis tūkstančių traktorių, gautų iš broliškųjų respublikų. Palyginti su 1949 metais, dabar turime traktorių plūgų 8,2 karto, sėjamųjų—33 kartus, kultivatorių—15 kartų, kuliųjų—3,6 karto, javapiūvių—7,1 karto daugiau. Pastaraisiais metais vis platesniu mastu pradėdami taikyti kolūkių gamyboje kombainai, linarovės ir linų kombainai, linų pirminio apdirbimo agregatai, grūdų džiovyklos, galingos grioviakasės, ekskavatoriai ir daug kitokių mašinų. Jeigu 1949 metais MTS padėjo kolūkiams atlikti tik 6,1 procento žemės ūkio darbų, tai jau 1951 metais atliko mechanizuotai 39

procentus visų darbų. Dabar mechanizuojama 46 procentai žemės ūkio darbų. Visa tai labai palengvina ir paspartina kolūkiečių darbą. Paimkime kad ir tokį pavyzdį. Darbams, kuriuos atliko pernai kolūkių laukuose MTS mašinos, sunaudota 1.120 tūkstančių darbo dienų. Jeigu tuos pačius darbus būtų tekę atlikti be MTS pagalbos, reikėtų sunaudoti net 5.050 tūkstančių kolūkiečių darbo dienų. Ypatingai daug darbo rankų pavaduoja ir žymiai atpigina gamybą kombainai, o taip pat ir kitos sudėtingos mašinos.

Dėka nuolatinės partijos ir Tarybinės vyriausybės pagalbos bei rūpinimosi, respublikos kolūkiai greit stiprėja organizaciniu ir ūkiniu požiūriu. Šiandieną respublikoje jau yra kolūkių milijonierių, tame tarpe Dotnuvos rajono „Liepsna“, Marijampolės rajono Černiachovskio vardo. Kolūkiai nuolat stiprina visuomeninį ūkį, visapusiškai jį vysto. Paimkime, pavyzdžiui, Kelmės rajono „Pergalės“ kolūkį. Greta sėklininkystės ir gausių gyvulių bandų, kolūkis nuolat plečia daržus ir sodus, kasmet gaudamas iš jų vis didesnes pajamas. Kolūkis turi nuosavą lentpiuvę ir kitas pagalbines įmones. Šiais metais čia paleista į darbą galinga kolūkio plytinė su žiedinio tipo krosnimi. Joje gaminamos aukštos kokybės plytos visuomeninių trobesių statybai. Šiaulių rajono „Liepsnos“ kolūkis, greta kitų ūkio šakų, vysto tvenkinių žuvininkystę. Žymų laimėjimą pasiekė Marijampolės rajono „Šešupės“ kolūkis, pastatęs ant Dovinės upės galingą hidroelektrinę. Pastaraisiais metais visa eilė kolūkių pastatė nuosavas elektrines ir dėka to mechanizavo daugelį sunkių darbų. Pavyzdžiui, Joniškėlio rajono „Lenino keliu“ kolūkis, panaudodamas savo hidroelektrinės teikiamą energiją, mechanizavo kūlimą, grūdų valymą, pašarų paruošimą ir eilę kitų darbų.

Vykdamas partijos nurodymus, pagrindinis kolūkių dėmesys atkreiptas į tolesnį visų žemės ūkio kultūrų derliaus pakėlimą, į visuomeninių gyvulių skaičiaus padidinimą, kartu keliant jų produktyvumą.

Dėka žemės ūkio darbų plataus mechanizavimo ir priešakinės tarybinės agronomijos laimėjimų taikymo, kolūkiai nuolat kelia laukų derlingumą. Priešakiniai kolūkiai gauna po 100–120 pūdų iš hektaro, gausius linų, cukrinių runkelių ir kitų kultūrų derlius. Metai iš metų didėja pasėlių plotai. Palyginti su 1949 m., linų pasėlių plotai respublikoje padidėjo 41 procentu, cukrinių runkelių—24

procentais. Žymiai padidėjo kviečių plotai.

Nemaža laimėjimų pasiekta ir vystant visuomeninę gyvulininkystę. Jau beveik visi respublikos kolūkiai turi po 4 gyvulininkystės ir paukštinkystės fermas. Didėja gyvulininkystės pašarų bazė. Plačiu mastu išsivystė patalpų visuomeniniams gyvuliams statyba.

Kovoje dėl kolūkių visuomeninio ūkio išvystymo iškilo nauji žmonės, pasiaukojančiai kovojantieji už socialistinio žemės ūkio išvystymą. Kolūkiečiams drg. drg. Jodinskui, Lekavičiui, Vitkieni, Prunskui ir Vaitiekūnui už stambius laimėjimus laukininkystėje ir gyvulininkystėje suteiktas Socialistinio Darbo Didvyrio vardas. 755 respublikos kolūkiečiai apdovanoti ordinais ir medaliais. Išaugo gausūs kolūkiniai kadrai, puikūs visuomeninio ūkio organizatoriai—kolūkių pirminkiai, brigadininkai, fermų vedėjai.

Praėjo nepilni ketveri metai nuo Lietuvos KP(b) VI suvažiavimo. Tačiau per tą laiką įvyko milžiniški pokitimai Lietuvos kaime. Kolūkinės santvarkos Tarybų Lietuvoje laimėjimai—tai puikiausia dovana įvyksiančiam šių metų rugsėjo 22 dieną Lietuvos KP(b) VII suvažiavimui.

Šis suvažiavimas įvyks reikšmingomis dienomis, kai visa tarybinė liaudis su nepaprastu pakilimu ruošiasi VKP(b) XIX suvažiavimui. Paskelbtasis projektas partijos XIX suvažiavimo direktyvų dėl penktojo penkmečio plano nubrėžia didingą programą visoms liaudies ūkio šakoms toliau išvystyti, darbo žmonių kultūrai ir materialinei gerovei toliau pakelti. Penktojo penkmečio metais naują stambų žingsnį pirmyn padarys socialistinis žemės ūkis. Direktyvų projekte atskirai iškeliamas kovinė programa Tarybų Lietuvos žemės ūkiui išvystyti. Mūsų respublikoje turi būti užtikrintas tolesnis aukštai produktyvios gyvulininkystės, ypač pieninės gyvulininkystės ir kiaulieninkystės išvystymas. Turi būti žymiu mastu padidinti visų kultūrų derliai. Penktojo penkmečio metais dar labiau pakils respublikos žemės ūkio mechanizavimas, padidės MTS skaičius ir jų aprūpinimas moderniausia technika. Bus atlikti dideli melioracijos darbai.

Respublikos kolūkinė valstietija, glaudžiai susitelkusi apie bolševikų partiją, apie didįjį tarybinės liaudies vadą draugą Staliną, pasiaukojamai kovos dėl penktojo penkmečio plano įvykdymo ir viršijimo ir tuo pačiu įdės naują indėlį į komunizmo pastatymą mūsų šalyje,

J. Jūrėnas

IŠ ATASKAITINIŲ—RINKIMINIŲ KOMJAUNIMO SUSIRINKIMŲ

Kelti darbo lygį

Ždanovo vardo kolūkio komjaunimo organizacijoje priskaitoma 12 narių. Nors kolūkyje jaunimo daug, bet komjaunimo organizacija auga visiškai silpnai. Užtenka pasakyti, kad šiais metais į VLKJS eiles priimta tik 2 jauni kolūkiečiai.

Tokia padėtis—bloga komjaunimo organizacijos darbo rezultatas. Komjaunimo susirinkimai vyksta retai, šiais metais įvyko tik vienas atskiras komjaunimo susirinkimas. Komjaunuolių drausmė žema, kai kurie iš jų, kaip drg. drg. Blinova, Marketova, mažai dalyvauja kolūkinėje gamyboje, nebūna pavyzdžiu kolūkio jaunimui.

Šiomis dienomis kolūkio pirminėje komjaunimo organizacijoje įvyko ataskaitinis rinkiminis komjaunimo susirinkimas. Ataskaitiniame pranešime pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius drg. Bondarevas pažymėjo pasiektus laimėjimus ir nurodė, kad komjaunimo organizacija dirba dar vis silpnai. Auklėjamasis darbas kolūkio jaunimo tarpe nebuvo vykdomas, nebuvo kaip reikiant organizuotas komjaunuolių mokymasis politratelėje ir valstiečių jaunimo va-

karinėje mokykloje.

—Trūkumų mūsų darbe būtų buvę žymiai mažiau, —pareiškė baigdamas drg. Bondarevas,—jeigu komjaunimo rajono komitetas nuolatos būtų rūpinęsis komjaunimo organizacija ir suteikęs jai praktinę pagalbą. Pasitaikydavo, kad komjaunimo rajono komiteto darbuotojai ir atvažiudavo į kolūkį, bet komjaunimo organizacijos darbu jie nepasidomėdavo, nelaikydavo reikalinga pasikalbėti net su komjaunimo organizacijos sekretoriumi.

Savo pasisakymuose komjaunuoliai išskėlė eilę komjaunimo organizacijos darbo trūkumų, nurodydami silpną komjaunimo organizacijos sekretoriaus darbą.

—Komjaunimo organizacijos sekretorius,—pareiškė komjaunuolis Lizunovas,—neparodė reiklumo komjaunuoliams, nekontroliavo darbu jų įpareigojimų ir priimtų nutarimų vykdymo. Tai labai atsiliepė į komjaunimo organizacijos darbą.

Ataskaitinis rinkiminis komjaunimo susirinkimas priėmė nutarimą, nukreiptą į komjaunimo organizacijos darbo pagerinimą.

V. Antonovas

MUMS RAŠO

Daugiau gilintis į kolūkinę gamybą

Karveliškų apylinkės Tarybos deputatai aktyviai dalyvauja visuomeniniame darbe ir padeda esantį apylinkės teritorijoje Kalinino vardo kolūkį stiprinti organizaciniu—ūkiniu atžvilgiu. Tačiau apylinkės Tarybos pirmininkas drg. Vorobjovas dirba nepatenkinamai.

Sesijos šaukiamos retai, kai kurie deputatai neturi jokių įpareigojimų ir visai nesidomi kolūkio reikalais, o apylinkės Tarybos pirmininkas drg. Vorobjovas į kolūkį užklysta tik atsitiktinai.

Kolūkiečiai dažnai mato Vorobjovą girtą, kas stipriai griaua jo autoritetą gyventojų akyse.

Vorobjovas, kaip apylinkės vadovas, nepadeda stiprinti kolūkyje darbo drausmės, atvirksčiai, pats ją laužo: jo gimnastiškai, būdami artelės nariai, kolūkinei gamybai yra abejingi ir į darbą išeina retai. Vorobjovas gi jiems pritaria.

Tokia padėtis toliau tęstis negali.

N. Vasiliauskas

Nerealizuojami pomidorai

Mičiurino vardo kolūkyje buvo suorganizuota daržininkystės grandis, kuriai vadovauja prityrusi daržininkė drg. J. Pūslinė. Šią vasarą grandis išaugino gausų pomidorų derlių.

Prinoko jau daugiau kaip tona puikių vaisių, kuriuos grandis nuėmė ir paruošė pardavimui. Tačiau taip jie ir guli jau kurį laiką nerealizuoti vien dėl to, kad kolūkio valdyba nepasirūpina transportu jų nuvežimui į rinką. O pomidorų realizavimui yra visos sąlygos. Šiuo

klausimu grandininkė ne kartą kreipėsi į kolūkio valdybą, bet visada nesėkmingai.

Pomidorai jau pradeda gesti. Jų laiką nerealizavus, gali susidaryti nuostoliai. Tuo tarpu pomidorus pardavus dabar, kolūkis galėtų gauti nemažas pajamas.

Daržininkystės grandis reikalauja, kad kolūkio valdyba imtųsi priemonių pomidorų realizavimui.

E. Šarapova,

Kemionių apyl. klubo-skaityklos vedėja

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Pagerinti Lupenkos klubo-skaityklos darbą“

Rugpjūčio 6 d. „Pergalės“ laikraštyje buvo išspausdintas straipsnis apie blogą Lupenkos klubo skaityklos darbą.

Rajono vykdomojo komiteto kultūros švietimo darbo skyrius praneša, kad iškelti

straipsnyje faktai pasitvirtino. Trūkumams pašalinti imtasi priemonių. Paskirtas naujas klubo-skaityklos vedėjas. Jis padeda kolūkiams reguliariai išleisti sieninius laikraščius, kovos lapelius, dirba kultūrinę darbą.

I pagalbą kolonkinės partorganizacijos sekretoriui!

Visokeriopai vystyti kritiką ir savikritiką

Bolševikų partija savo darbe vadovaujasi didžiuoju visa nugalintiu marksizmo — leninizmo mokslu. Ji yra stipri savo vienybe ir organizuotumu, komunistų aktyvumu ir aukštu sąmoningumu.

Kaimo partinės organizacijos sėkmingai sprendžia svarbiausiąjį uždavinį žemės ūkyje — pasiekti žymų visų žemės ūkio kultūrų derlingumo pakilimą ir sparčiai padidinti visuomeninių gyvulių skaičių, kartu žymiai pakeliant jų produktyvumą. Kolūkių, MTS ir tarybinių ūkių pirminės partinės organizacijos vadovauja nenuilstamai kolūkiečių, MTS ir tarybinių ūkių darbuotojų kovai už pilnutinį gausios mašininės technikos išnaudojimą, už mokslo pasiekimą ir priešakinio patyrimo įdiegimą į žemės ūkio gamybą.

Kiekvienos partinės organizacijos laimėjimai priklauso nuo komunistų aktyvumo politiniame, visuomeniniame ir gamybiniame gyvenime kolektyvo, kuriame jie dirba. Mūsų organizacijų vidinis partijos gyvenimas tvarkomas remiantis demokratiniu centralizmu, visokeriopai vystant vidinę partinę demokratiją, kuri reiškia laisvę partinėms masėms spręsti mūsų statybos klausimus. Kaimo organizacijose, partiniuose susirinkimuose komunistai svarsto svarbius kolūkinio gyvenimo klausimus, klausimus, susijusius su partiniu-politiniu darbu masėse, skirtu įvykdyti partijos ir vyriausybės nutarimus. Čia komunistai plačiai panaudoja kritiką ir savikritiką, kaip galingą ginklą kovai su trūkumais, prieš išpuikimą, geraširdiškumą, nerūpestingumą.

Bolševikinė kritika ir savikritika padeda kelti partijos vidinio darbo lygį, auklėti ir politiškai grūdinti kadrus, vystyti partinių masių kūrybinę iniciatyvą. Kolūkių partinėms organizacijoms kritika ir savikritika padeda laiku atskleisti žemės ūkio artelės įstatų pažeidimų faktus, demaskuoti dykinėtojus ir glemžikus, kurie savo veiksmais pakerta kolūkinę santvarką, imtis ryžtingų priemonių prieš darbo drausmės pažeidėjus ir jų globotojus.

Pakeistųjų VKP(b) įstatų tekste, kurį partijos Centro Komitetas įtraukė į VKP(b) XIX suvažiavimo darbų tvarką, sakoma, kad partijos narys privalo vystyti savikritiką ir kritiką iš apačios, kelti aikštėn trūkumus darbe ir siekti jų pašalinimo, kovoti prieš paradinę gerovę ir apsvaigimą nuo laimėjimų darbe. Partijos narys neturi teisės slėpti negerą reikalą padėti, praeiti pro šalį neteisingų veiksmų, darančių žalą partijos ir valstybės interesams. Tas, kuris trukdo partijos nariui vykdyti šią pareigą, turi būti griežtai baudžiamas, kaip partijos valios laužytojas. Kritikos užgnaužimas yra didi blogybė.

Bolševikinė kritika ir savikritika sėkmingai vystoma ten, kur partinių organizacijų vadovai kritiškai įvertina savo pasiekimus, nesuivilioja jais, kai jie ne tik sumini trūkumus, bet ir atskleidžia šių trūkumų priežastis, nurodo kelius jiems pašalinti. Tokia pažiūra į reikalą sukelia žmonėse norą atskleisti ir greičiau pašalinti trūkumus.

Ir, atvirkščiai, kritika ir savikritika menkėja tose partinėse organizacijose, kur va-

dovaujantieji darbuotojai žodžiais pripažįsta kritikos teisingumą, tačiau iš tikrųjų nesilima priemonių tiems ar kitiems neigiamiems reiškiniams pašalinti. Tokiose partinėse organizacijose dažnai apsiribojama nuasmeninta „kritika aplamai“. Ten, kur reikia principaliai, visu bolševikiniu griežtumu ir tiesumu išskirti klausimą, — tik nedrąsiai daromos užuominos, labiausiai bijant užgauti draugą, viršininką. Tai neteisingas, ydingas kelias.

Kas mano pasigailėti mūsų kadru savimeilės, užtušodamas jų klaidas, nurodo draugas Stalinas, tas žudo ir kadrus ir kadru savimeilę, nes jis, užtušodamas jų klaidas, palengvina pasikartojimą naujų, gal būt, rimtesnių klaidų, kuriuos, reikia manyti, atves į visišką kadru sužlugdymą jų „savimeilės“ ir „ramybės“ nenaudai.

Teisingai, bolševikiškai žiūrėti į kritiką — reiškia ne tik pripažinti tuos ar kitus trūkumus, tačiau — ir tai yra svarbiausia — šalinti juos praktikoje kiek galint greičiau.

Partija, draugas Stalinas reikalauja iš kiekvieno partijos nario būti nesutaikomu su trūkumais, greičiau ir drąsiau kelti juos aikštėn ir ištaisyti bei nekartoti jų ateityje. Tai atsimindami, komunistai savo praktinėje veikloje plačiai naudojami išmėgintu galingu kritikos ir savikritikos ginklu, jautriai išklauso į masių balsą, į jų teisingas kritines pastabas, į jų pasiūlymus ir įgyvendina šiuos pasiūlymus. Vystyti vidinę partinę demokratiją, bolševikinę kritiką ir savikritiką — tai būtina įvairiapusiško partijos vidinio gyvenimo naujo galingo pakilimo sąlyga.

S. SOKOLOVAS

Antivalstybinė praktika „Spalio“ kolūkyje

„Spalio“ žemės ūkio artelės grūdų sandėliuose guli dešimtys tonų naujojo derliaus grūdų. Nežiūrint į tai, kolūkis ne tik neužbalgė grūdų paruošų, bet vos-ne-vos pradėjo, pristatęs valstybei nedidelį grūdų kiekį.

Kaip galėjo įvykti, kad, turinti pilnus aruodus grūdų, žemės ūkio artelė neorganizavo jų pristatymo valstybei? O reikalas toks, kad čia neįaučiama atsakomybės už spartesnį grūdų paruošų plano įvykdymą, neįaučiama, kad grūdų paruošos — pirmasis kolūkiečių priesakas.

— Pasėsime, tada pristatysime valstybei, — kalba kolūkio pirmininkas drg. Pračiukas.

Darbas kolūkyje organizuotas visiškai blogai. Štai, pavyzdžiui, dar rugsėjo 12 d. čia atvyko sudėtinga MTS kuliamoji. Mašinistas drg. Glazko norėjo organizuoti darbą spartuoliškai, bet kolūkio vadovai kėlimą sutrukdė. Žmonės, priskirti prie kėlimo, atvyko vos 11 valandą ryto. Nei pirmininkas, nei brigadininkas drg. Bedrovas nepatikrino jų išėjimo į darbą. Jie pasilikę visai abejingi ir mašinisto skundams dėl mašinos priverstinio pristovėjimo.

Rugsėjo 12 dieną kuliamoji dirbo viso 8 valandas, pilnai neišnaudodama dienos. Taip organizavus darbą, kuliamoji prikulia į parą tik po 4 tonas grūdų.

Visai suprantama, kad šitame kolūkyje, kur patys vadovai atsidūrė antivalstybinės praktikos nelaisvėje, blogai organizuojamas darbas ir saudyta darbo drausmė. 24 kolūkiečiai neišdirbo darbdarbių minimumo, o kolūkiečiai P. Ragauskas, J. Buronienė, P. Liorentienė, Sklizmantienė, Vėtrinis visai neišėina į darbą ir nevykdo brigadininko nurodymų. Ir čia

pasirodė darbo su žmonėmis stoka. Niekas taip ir nesusi-prato pakalbėti su jais, išaiškinti neišėjimo į darbą priežastis, paveikti juos visuomeninės nuomonės pagalba. Sienlaikraštis kolūkyje išėina retai. Užtenka pasakyti, kad dabar kolūkio valdyboje dar kabo sienlaikraštis, kalbantys apie pasiruošimą derliaus nuėmimui. Kovos lapeliai neleidžiami. Klubas — skaitykla neturi vadovo ir faktiškai uždarytas.

Vasarojaus nuėmimas vyksta silpnai. Vadovai nepatenkinamą padėtį derliaus nuėmimo aiškina tuo, kad buvo užimti grūdų paruošose. Aišku, tai tik atsilikimas, ir atsilikimas visai nepagrįstas, nes kaip jau anksčiau pasakyta, grūdų pristatymą kolūkis vos tik pradėjo.

Blogai čia ir su pašarų ruošimu visuomeninių gyvulių žiemojimo periodui.

Javų džiūvinimas kolūkyje neorganizuojamas. Nuplauti rugiai iki šiol nesuvežti ir randasi po atviru daungumi, gubose. Aišku, grūdai dygsta, bet apsileidusius šeimtininkus tas mažai jaudina.

„Spalio“ kolūkyje visur, kur tik nepažvelgsi, matyti apsileidimo ir neapgalvoto darbo žymės. Štai, pavyzdžiui, grūdų sandėlis. Įskul-tus rugius, kuriuos reikėjo pristatyti valstybei, užvertė kviečiais. Dabar prie jų sunku prieiti ir kviečius reikia pernešti į kitą patalpą. Šiam darbui reikalinga daug laiko ir jėgos, o rugius galima buvo supilti taip, kad, prireikus, lengvai juos galima būtų pakrauti ir vežti į paruošų punktą. Bet apie tai kolūkio vadovai nepagalvojo.

Padėtis „Spalio“ kolūkyje reikalauja iš pagrindų pertvarkyti visą darbą, įvesti ten bolševikinę tvarką.

V. Bražys

STALININĖS PREMIJOS LAUREATŲ KNYGOS

Eilėraščiai apie taiką ir draugystę

Tarybiniai žmonės didžiai domisi darbo žmonių gyvenimu užsienio šalyse, jų egzistavimo sąlygomis, jų mintimis ir lūkesčiais, jų kova už laisvę, už demokratiją, už taiką visame pasaulyje. Su dideliu susidomėjimu sutinka skaitytojas prozaikų ir poetų kūrinius, skirtus šioms aktualioms ir jaudinančioms šių laikų temoms. Tokie yra N. Tichonovo eilėraščių ciklai „Du sriautai“ ir „Antrajame Pasauliniame taikos kongrese“, už kuriuos autorius apdovanotas pirmojo laipsnio Stalinine premija.

Ciklas „Du sriautai“ yra kelionės į Pakistaną ir Afganistaną kūrybinis rezultatas. Tarybinis poetas su skausmu aprašo „kraštą, kuris toks turtingas ir toks paniekintas“. Šis kontrastas įvairiai atspindi ritmiškuose N. Ticho-

novu eilėraščiuose, kurie yra tai santūriai aistringi, tai lyriškai sujaudinti, tai kupini sarkazmo ir rūstumo. Vienas geriausių ciklo yra lakoniškas eilėraštis „Turtuolis“. Labai raiškiai yra mintatiūra, pavadinta „Paukščiai“. Romantiškas ir kartus yra aprašymas, skirtas triukšmingam ir margam klajoklių persikėlimo vaizdai — tai karinga ir laisvę mylinti patanų gentis klajoja po Pakistaną ir Afganistaną.

Poetas savo kelionės dienoraštyje aprašė „gamtą, už kurią nėra gražesnės, geros tautos vargą“.

Eilėraštis „Čili (Pesliai)“ dvelkia rūstybe prieš „baltuosius matvanagius“ — angliškuosius kolonizatorius, jis pranašauja jiems pražūtį, atpildą už jų piktadarybes. Apie tą patį aistringai kalba

kaimo samdins-agitatorius eilėraštyje „Per mitingą kaimė“. Poetas rodo, kaip liaudyje bręsta neapykanta engėjams, kaip stiprėja liaudies ryžtas kovoti už išsivadavimą.

Per amžius engiama, atrodo — užguita, prislėgta, liaudis svajoja apie laisvą, teisingą gyvenimą. Aplink esančioje tamsoje kelrodiniais žiburiais jai šviečia didūs švyturiai. Su viltimi ir tikėjimu nukreipti darbo žmonių žvilgsniai į Tarybų Sąjungą, rodančią visai žmonijai kelią į laimę. Su meile ir pagarba viso pasaulio paprastieji žmonės taria Lenino ir Stalino vardus, laikydami juos proto ir laisvės švyturiais. Labai stiprus yra eilėrašties „Lahoro darbininkų kvartale“. Darbininko lūšnoje poetas mato Stalino portretą.

Iš komunizmą statančios Maskvos Kremliaus, Maskvos upė, tiltas...

„Kai tiltą peržengs kojos mūs Per upelutką seną, — Šiuose namuos — mat tai namus? Pats Stalinas gyvena!“

Su didele pagarba ima į rankas iš Maskvos atvežtą dėžutę rūstus kalnėnai, paliečia ją lūpomis.

Kitas eilėrašties pasakoja apie tai, kaip jaunas pakistaneietis, susimąstęs skaito Stalino knygą, savo mintyse persikelia į Stalingradą, mato statomo komunizmo šalį.

Kitame savo eilėraščių cikle poetas perkelta skaitytoją į Varšuvą, kur vyko Antrasis Pasaulinis taikos šalininkų kongresas.

Čia duoti didelės poetinės jėgos vaizdai, kurie glausiose eilutėse atskleidžia didžiulį turinį. Iš visų žemės kampų susirinko į kongresą

(Nukelta į 4 pusl.)

Tarptautinė apžvalga

DIDŽIOJI TARYBŲ SAJUNGOŠ—KINIJOŠ DRAUGYSIŲ

Pastaruoju metu Maskvoje vyko derybos tarp Tarybinės Vyriausybės ir Kinijos Liaudies Respublikos Vyriausybės delegacijų. Derybose netarpiškai dalyvavo draugas J. V. Stalinas.

Kaip pranešama Tarybų Sąjungos—Kinijos komunikate, šių derybų metu buvo apsvaistyti svarbūs politiniai ir ekonominiai Tarybų Sąjungos ir Kinijos Liaudies Respublikos santykių klausimai. Derybos buvo apvainikuotos eile svarbių dokumentų, kurie buvo rugsėjo 16 d. paskelbti spaudoje: Tarybų Sąjungos—Kinijos komunikata (pranešimą) dėl derybų tarp Tarybinės vyriausybės ir Kinijos Liaudies Respublikos Vyriausybės delegacijos, Tarybų Sąjungos—Kinijos komunikata dėl Kinijos Čančunio geležinkelio perdavimo Kinijos Liaudies Respublikos vyriausybei, o taip pat notas, kuriomis pasikeitė Kinijos Liaudies Respublikos Valstybinės administratyvinės tarybos premjeras ir užsienio reikalų ministras Čou En-lajus ir TSRS Užsienio Reikalų Ministras A. J. Vyšinskis.

Čančunio geležinkelį koncesiniais pradais buvo pataičiusi carinė Rusija šio amžiaus pradžioje. Po Rusijos—Japonijos karo viena šio kelio šaka (Pietų Mandžurijos arba sutrumpintai PMGŽ) atiteko Japonijai. Rusijai liko kita kelio dalis—Kinijos Rytų, arba KRGŽ. Kai Japonija antrojo pasaulinio karo rezultate buvo sutriuškinta, tai Čančunio geležinkelį pradėjo valdyti bendrai Tarybų Sąjunga ir Kinija.

Pagal Tarybų Sąjungos ir Kinijos Liaudies Respublikos 1950 metų vasario 14 dienos susitarimą Tarybų Sąjunga įsipareigojo ne vėliau kaip 1952 metų pabaigoje nepamokamai perduoti Kinijos Liaudies Respublikos vyriausybei pilnion nuosavybės visas savo teises bendrai valdyti Kinijos Čančunio geležinkelį su visu geležinkeliui priklausančiu turto.

Šiuo metu, kaip nurodoma

Tarybų Sąjungos—Kinijos komunikate, Tarybinė vyriausybė ir Kinijos Liaudies Respublikos vyriausybė pradėjo vykdyti priemones šiam susitarimui įgyvendinti. Šiuo tikslu abi pusės susitarė sukurti mišrią Tarybų Sąjungos—Kinijos komisiją, kuri turi užbaigti Kinijos Čančunio geležinkelio perdavimą Kinijos Liaudies Respublikai ne vėliau kaip 1952 m. gruodžio mėn. 31 d.

Derybų eigoje pasiektas susitarimas, pagal kurį pratęsiamas terminas Tarybų Sąjungai ir Kinijai bendrai valdyti Kinijos karinė jūrų bazę Port-Artura. Šio termino pratęsimo būtinumas yra išsamiai pagrįstas Čou En-lajaus notoje A. J. Vyšinskiui. Notoje pažymima, jog dabar Toluosuose Rytuose susidarė taikos reikalui pavojingos sąlygos, palankios Japonijos agresijai pasikartoti. Tokia padėtis atsirado Japonijai atsakius sudaryti visašališką taikos sutartį ir sudarius separatinę sutartį su JAV bei su kai kuriomis kitomis šalimis, ryšium su kuo Japonija neturi ir, matyti, nenori turėti taikos sutarties su Kinijos Liaudies Respublika ir Tarybų Sąjunga.

1950 metų vasario 14 dienos draugystės, sąjungos ir savitarpio pagalbos Sutartis tarp Kinijos Liaudies Respublikos ir TSRS įpareigoja abi pusės imtis visų jų žinioje esančių priemonių, reikalingų neleisti pasikartoti kariniam užpuolimui iš Japonijos pusės arba iš pusės bet kurios kitos valstybės, kuri tiesiogiai arba netiesiogiai susivienytų tam tikslui su Japonija. Remdamasi šia sutartimi, Kinijos Liaudies Respublikos vyriausybė taikos užtikrinimo tikslais kreipėsi į Tarybinę vyriausybę su prašymu: pratęsti nustatytą terminą tarybinei kariuomenei išvesti iš Port-Arturo iki to laiko, kai bus sudarytos taikos sutartys tarp Kinijos Liaudies Respublikos bei Japonijos ir Tarybų Sąjungos bei Japonijos.

Savo atsakymo notoje A. J. Vyšinskis pranešė apie Tarybinės vyriausybės sutiri-

kimą su šiuo Kinijos Liaudies Respublikos vyriausybės pasiūlymu.

Tarybų Sąjungos—Kinijos derybos, vykusios draugiško savitarpio supratimo ir nuoširdumo atmosferoje, patvirtino abiejų valstybių tautų pasiryžimą dėti savo pastangas draugystei ir bendradarbiavimui toliau stiprinti, visokeriopai veikdamos taikai ir tarptautiniam saugumui išsaugoti ir sustiprinti.

GINKLAVIMOSI VARŽYBŲ PASEKMĖS

Nuo spalio 5 dienos Anglijoje įvedamos naujos, žymiai padidintos kainos svarbiausiems maisto produktams, kurie išduodami pagal korteles. Konkretiai, sviestas pabrangs 20 proc., cukrus—16,6 proc., margarinas—17,3 proc., sūris—8,3 proc. ir t. t. Vienu metu paskelbta, kad namų savininkai ketina pakelti butų nuomą 50 procentų. Tai reiškia, kad ir be to žemas Anglijos darbo žmonių gyvenimo lygis bus dar labiau sumažintas.

Augantis brangumas Anglijoje jaučiamas kiekviename žingsnyje. Pastaruoju metu šalyje pakelta komunalinio aptarnavimo kaina, pabrango anglis kurui, beveik 50 procentų padidėjo įvairūs išgyventojų renkami mokesčiai. Laukiama, kad toliau pakils naudojimosi visų rūšių transportu mokesčiai. „Batterio kirvis“—taip Anglijoje finansų ministro vardu vadinamas metodas „aprežti“ valstybinius asignavimus socialiniams reikalams—vis smarkiau pakerta darbo žmones. Jau dabar daugelis darbininkų šeimų yra tiek nukurdusios, kad neįstengia išpirkti net savo menko daivinio. Palyginti su prieškariniu laiku, pragyvenimas Anglijoje pabrango daugiau kaip dvigubai.

Priežastį nesunku rasti. Anglijos ekonomiką ardo ginklavimosi varžybos, kurios visą laiką slegia darbo žmones. Pakanka pasakyti, kad Anglijos karinės išlaidos šiais metais padidėjo 2 kartus palyginus su 1949 metais.

V. Charkovas

Kolūkio statybininkų laimėjimai

Gerai dirba „Už taiką“ kolūkio statybos brigada. Ji jau atstatė didžiulį sandėlių grūdams, kur bus supilti visi kolūkio grūdai.

Be to, statybininkų brigada per vasarą pastatė kolūkiečiams tris gyvenamuosius namus ir pradėjo 100 vietų karvidės statybą. Darbas čia vyksta gerai ir yra pagrindo manyti, kad karvidė bus laiku ir gerai pastatyta.

Kolūkio statybininkai drg. drg. A. Krasnovas, J. Samochvalovas, I. Šerstobojevas žymiai viršija išdirbio normas. Visada įvykdo normas stogadengys D. Asminavičius. Puikiai atliko savo darbą drg. drg. K. Balbatunovas ir K. Ponomariovas, cementuodami keturis pastatus. Kolūkiečiai G. Butauskas laiku ir be sutrukdyimų pristatydavo statybinę medžiagą.

I. Kažanova

Pagerinti klubo-skaityklos darbas

„Ir kodėl mūsų apylinkės kolūkiečiai niekad neužsuka į klubą-skaityklą?“—stebisi Grybinės klubo-skaityklos vedėja drg. Aksiutovaitė ir, daug nekvaršindama galvos šiuo klausimu, užrakino klubą-skaityklą ir išėjo į namus.

Labai skurdžiai atrodo Grybinės klubo-skaitykla. Ant sienos kabo sienlaikraštis, išleistas daugiau kaip prieš mėnesį. Apiblukęs, jo medžiaga atitrakusi nuo kolūkio gyvenimo.

Apie tai, kad netvarka klube-skaitykloje ir yra viena priežastis, dėl kurios lankytojų skaičius yra mažas, drg. Aksiutovaitė net nepagalvojo.

Atrodo, kad pas Grybinės klubo skaityklos vedėją įsivyravusi nuomonė, jog kuo mažiau darbo, tuo geriau. Jau daugiau kaip du mėnesiai apylinkėje nebuvo skaitymos paskaitos. Drg. Aksiutovaitė teisinasi, kad mokytoja drg. Jakutytė, kuri visada skaitydavo paskaitas, buvo išvykusi. Negalėjo drg. Aksiutovaitė pasitarti su kultūros švietimo darbo skyriumi, su komjaunimo rajono komitetu

šiuo klausimu? Aišku, galėjo.

Apylinkės jaunuoliai yra dideli meninės saviveiklos mėgėjai. Anksčiau prie klubo skaityklos veikė meno saviveiklos ratelis, kuriam priklausė apie 20 jaunų kolūkiečių. Dabar jo veikla apmirusi, ir drg. Aksiutovaitė nepasirūpina jos atgaivinti.

„Naujo kelio“ kolūkis, kurio ribose yra šis klubas-skaitykla, labai atsilieka vykdamas visus ūkinius uždavinius. Tas atsilikimas klubo-skaityklos tarybos ir vedėjos neįaudina. Masinis aiškinamasis darbas visai apleistas. Garsinio laikraščio skaitymo kolūkiečiai negirdi, brigadose nematyti kovos lapelių.

Neįvertina klubo-skaityklos vaidmens kolūkio gyvenime ir apylinkės Taryba; šį klausimą ji paliko savieigai, nekontroliuoja drg. Aksiutovaitės darbo, neduoda nurodymų.

Daugiau turi domėtis savo kadru darbu ir rajono kultūros švietimo darbo skyrius, teikti jauniems darbuotojams konkrečią paramą.

J. Bražulis

SPORTAS

Rengiasi miesto krepšinio pirmenybės

Miesto sporto kolektyvų krepšinio komandos stiprina savo darbą ruošiantis miesto krepšinio pirmenybėms.

LSD „Spartakas“ pirmoji ir antroji krepšinio komandos, siekdamos labiau pakelti savo meistriškumą, reguliariai treniruojasi. Sportinin-

kai, vadovaujami trenerio B. Putrimo, gerina žaidimo techniką, įsisavina naujas kombinacijas. Gražiu žaidimu stiliumi pasižymi krepšinin-

kai Doviakauskas, Fiodorovas, Vaitkūnas.

G. Žuravliovas

Eilėraščiai apie taiką ir draugystę

(Atkelta iš 3 pusl.)
delegatai—vardan gyvenimo, vardan kovos už paprastų žmonių džiaugsmus, už taikų darbą, už savo vaikų ateitį. Į posėdžių salę su gėlėmis, tartum pavasario šaukliai, ateina vaikai—pasveikinti kongresą. Kažkas užkelia mažą lenkų mergaitę ant stalo ir pastato ją tarp gėlių, ranka ji atsiremia į Kinijos delegato petį. Poetiniu vaiko atvaizdu autorius įkūnija šviesią, taurią idėją, kurdamas kilnų vaizdą—simbolį: „Visa ateitis vaiko pavidalu stovi ir prašo apginti ją“.

Nedideliame aštuonių eilėraščių cikle iškyla kongre-

se kalbančių Go Mo-žo, Pak Den Ai paveikslai, delegato iš Indijos, delegato iš Timbukto paveikslai, kurie ilgam laikui lieka mūsų atmintyje.

Ir rūstybės kupini tie eilėraščiai, kurie pasakoja apie taikos priešų nusikaltimus, apie Amerikos imperialistus, karo kurstytojus, iš dangaus metančius į žmones bombas, marą, cholera. Vaikas maldauja motiną: „Eikim, mama, su tavim tenai, kur nėra dangaus!“. Paragvėjaus delegatas atnešė krauju apšlakstytus savo draugo, ištvėrimingo kovotojo už taiką, marškinius. „Jis ėjo čionai,

skindamas sau kelią... Jį užmušė! Štai jo sveikinimas!“.

Eilėraščių „Vėliava“ paprastais, nuoširdžiais žodžiais pasakoja apie tai, kaip apie tarybinę vėliavą posėdžių salėje renkasi draugystės, vieningų minčių sutelkti indas iš Deli, dokininkas iš Kalė, kinės, negrai.

Naujietis N. Tichonovo eilėraščiai, pasižymintieji visu ryškios meninės savo autoriaus individualybės savotiškumu, priklauso prie geriausių tarybinės poezijos keletų paskutinių metų kūrinių, prie jos puikių laimėjimų kovoje už taiką visame pasaulyje.

J. LUKINAS

REDAKTORIUS L. RUDAŠEVSKIS

Priimama prenumerata rajoniniam laikraščiu

„PERGALĖ“

1952 metų ketvirtajam ketvirčiui

Laikraštis išeina 3 kartus per savaitę:

trečiadieniais,
penktadieniais,
sekmadieniais.

Prenumeratos kaina:

Iki metų galo—5,85 rb.

1 mėn.—1,95 rb.

Prenumeratą priima visi ryšių ir „Sąjunginės Spaudos“ skyriai, agentūros, visuomeniniai spaudos platinėjimo, kolūkių laiškinių bei apylinkių Tarybų sekretoriai.